

det vil være en for den lidende Del af Befolkningen meget uheldig Fremgangsmaade, og det har heller ikke været hverken Indenrigsministerens eller Forfatterens Hensigt, at noget saadant skulde ske". Nu skulde man jo tro, at det ærede Medlem Hr. Steincke havde faaet en tilstrækkelig Tilrettevisning af sin høje Chef med Hensyn til hans Arbejdes for Tiden unyttige Karakter, men han fortsætter sit Arbejde og udgiver 2den Del, hvori der fremstilles et helt Invalideforslag, som jeg ved Sagens Behandling her i Salen tillod mig at citere, og som jeg stemplede som Socialdemokraternes Indsats i den sociale Lovgivning paa dette Felt. Det er denne Udtalelse, Hr. Steincke stempler som usandfærdig, som udtalt mod bedre Vidende og som ærefornærmende for ham. Jeg kan ikke indse min Brøde overfor ham, og yderligere tjener til min Undskyldning — hvad jeg ikke kunde vide, da jeg citerede hans Arbejde —, at Hr. Steincke ynder at optræde i forskellige Roller. Saaledes optraadte han i ikke mindre end tre Roller under sit Ordførerskab paa Socialdemokratiets Vegne ved dette Lovforslags Behandling. Først optraadte Hr. Steincke, saa optraadte Socialdemokraten Hr. Steincke, og da mit Partis Ordfører Hr. Piper mente, at han talte paa Socialdemokratiets Vegne, udtrykte Hr. Steincke sig saaledes, det findes Pag. 1180: „Jeg talte ikke for noget Parti, men kun for den almindelige Befolkning“. Jeg tror nu tilstrækkeligt at have paavist, hvor vanskeligt det er selv med sin bedste Villie at finde ud af en saa kamæleonlignende Natur som Hr. Steinckes, og skal kun takke Landstingsmand Piper for, at han straks tog til Orde mod Hr. Steinckes mimoseagtige Optræden, som jeg kun kan betegne som den rene Hysteri fra hans Side.

Lovforslaget, som det nu foreligger, er et betydeligt og stort Fremskridt, og det har været det konservative Folkeparti en stor Glæde at arbejde med paa, at vore egne gamle, vore egne syge, vore egne Invalidider gennem dette Lovforslag bliver hjulpet paa en saa udmærket Maade; saa kan vi overlade Hr. Steincke at fantasere og filosofere over Fremtidens Forsørgelsesvæsen.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): I Anledning af de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, vil jeg gerne sige, at de Henstillinger, som han kom med til mig, har jeg allerede udtalt mig om under den tidligere Forhand-

ling, og de Udtalelser, der faldt i Landstinget i saa Henseende, har ikke forandret min Anskuelse om det Spørgsmaal, som han berørte.

Jeg maa maaske have Lov til, da jeg i Embeds Medfør overværede de Forhandlinger, der fandt Sted i det andet høje Ting, at sige i Anledning af de sidste Udtalelser af det ærede Medlem, at jeg tror, den Uvillie, der kom frem i den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser i det andet høje Ting, skyldes dette, at det var ham magtpaaliggende med saa stærke Ord som muligt at understrege, at de Forslag, han har indsendt til Indenrigsministeriet gennem sit Værk, staar udelukkende for hans egen Regning. Jeg vil tillige gøre opmærksom paa — for det kan jo være overset af det ærede Medlem —, at de Udtryk og Vendinger, der specielt blev brugt ved denne Lejlighed, fandt Landstingets Formand Anledning til at paatale. Jeg maa maaske tilføje, at det er ogsaa nogle Vendinger fra det ærede Medlems Side, der giver mig Anledning til at sige, at han maaske har overset, at Landstingets Formand paatalte Hr. Steinckes Udtalelser.

Ellers vil jeg gerne sige angaaende de Udtalelser, der er faldet her under Forhandlingen, at jeg med Hensyn til de i Landstinget indførte Ændringer ganske kan henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser her. Jeg vil udtale min Glæde over, at man ogsaa her i Folketinget, som Tilfældet har været det i Landstinget, har sluttet sig til den Tanke, jeg har bragt frem, og som har fundet sit Udtryk i Lovforslagets § 27. Under mine Forhandlinger med Landstingets Udvalg bragte jeg denne Tanke frem, og jeg vil gerne betone, at det, der her er Tale om, er jo, at de Invalidider, der er over 62 Aar, og som vedblivende er Invalidider — det fremgaar jo ogsaa klart af Forslaget —, naar de bliver under Invalidefonden, faar deres Rente-nydelse udbetalt paa den for Invalidider sædvanlige Maade. Nu har der jo været nogen Uenighed med Hensyn til, hvilke Refusionsregler man her skulde sætte, og denne Uenighed har givet sig Udslag i et Ændringsforslag her. Jeg kan bekræfte den ærede Ordførers Udtalelse om, at dette vil ikke hindre Lovforslagets lette Gang gennem det andet høje Ting; jeg har forhandlet med de forskellige Ordførere deroppe om denne Ændring og har deraf forstaaet, at man — saaledes som af den ærede Ordfører her udtalt — er rede til at give Tilslutning til en saadan Ændring.